

9. May. 1842

FACTS

Date:

9. May. 1842

Page number:

Dagbog A, side 23

TRANSCRIPTION

9 May

Gruelige ere de Efterretninger, vi i disse Dage modtage om den store Ildebrand i Hamburg.¹ – Idag reiser Thorald Læssøe til Tydskland. – Imorgen kommer maaskee min elskelige Moder² hertil Byen for at bo; ogsaa det vil hjælpe meget paa mig.

¹ Store dele af Hamburg nedbrændte i dagene 5.-8. maj 1842.

² Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

jeg aldrig ser for meget; da jeg aldrig med Hensigt har ventet meget af jend. 23.
Diske Hensigt, og derfor ikke tør tro, at jeg nogen sinde vil kunne indrette
et Hjem, som jeg ønsker, saa vil jeg gaae den anden Vej, og være med det
nødvendige, og glæde mig ved den Frihed man nyder, naar man ser sig
friet selv; jeg vil søge min Glæde og min Lykke i Læse men ikke i det
Skal, og jeg tør dog kæmpe med i Tilfredshed med Mange, der leve i Omsorg.

9 Maj

Gnæbelige ere de Efterretninger, vi i disse Dage modtage om den store Plu-
brand i København. — Ved reise Thorvald Læssøe til Tyskland. — Forinden kommer
maaskee min elskelige Moder hertil Bogen for at se, ogsaa vil det hjælpe meget paa mig.

10 Maj

Tanorger kom Moder og Louise fra Helsingborg, og vi er her i et Hjem
som den gamle og hyggeligt og ventligt, som min den elskelige Moder der har.
Mange tunge Dage har hun haft, men hendes Sind er blødt og kjærligt allige-
vel, og maatte hun længe leve med os. Det er rent, at hun bor i Hæst-
let, hvor til kommer sig, saamange Barndomsveninder.

11 Maj

Moderes Ankomst hertil vil vist give, at jeg nu ejendommeligt kommer ind
i Selskab end tilforn. Det er maaskee for mig at lægge Mærke til
hvoreledes jeg i saa Henseende har haft det i de 5 Vintre, jeg har tilbragt
her i Bogen paa egen Haand, siden mine Fædres flyttede til Frederiks-
værk. Den første Vinter boede jeg hos Carl i Hæstet, og kom aldrig
ud til andre end Leiligheds og Kjøbs; den næste Vinter lidt
mere, da jeg boede i Nys boder og gaalede er det gaaet fremad indtil
i efterhaanden kom i mange Familier og indvunden i lange Perio-
der næsten hver Aften var inde. Men i Forstningen, naar jeg blev
helt i Selskab syntes jeg, at jeg skyldte Vert og Vertinde at gaae hen
til dem med et minuttent Ansigt, som til en Fest, som jo Selskabet
skulde være, men altid fik jeg en spændt Haand over bløddet for at
afkøle min ungdommelige Varme, barnagtige Glæde, og det hjalp
da ogsaa saa vel, at jeg lærte Selskabet var mere til at krybe sig
ned end til at more sig i. Men efterhaanden har jeg lært: at man
for gaae ganske ligegyldig derhen uden mindste Forberedelse til det Ple-
le eller til den Enkelt, og vi har jeg tit moret mig, fordi jeg ikke